

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Den gældende kystsikringslov (bilag) stammer fra 1922 og omhandler kun private lodsejeres egne og indbyrdes forpligtelser i forbindelse med sikring af kyststrækninger.

De seneste års kraftige nedbrydninger af danske kyststrækninger har gjort det nødvendigt, at staten, amter og kommuner engagerer sig stadig stærkere i sikringsarbejder.

I mangel af en nutidig lovgivning har der udviklet sig den praksis, at aftaler mellem de nævnte instanser er indgået fra opgave til opgave med det resultat, at borgerne i de berørte amter og kommuner ikke er blevet pålagt en ligelig betalingsforpligtelse, ligesom indgåelse af aftaler unødigt er trukket i langdrag med det resultat, at påtrængende kystsikringsarbejder er blevet forsinket.

Disse forhold kunne rettes ved, at staten overtog det fulde økonomiske ansvar for kystsikringsopgaverne. Forslagsstillerne er imidlertid af den opfattelse, at det er i befolkningens og de berørte amters og kommuners interesse at have et medansvar og den deraf følgende medindflydelse på kystsikringen.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1

Det er forslagsstillernes opfattelse, at den kommende kystsikringslov må sikre, at der tilvejebringes en samlet oversigt over og en detailbegrivelse af kystnedbrydningen overalt i landet.

De allerede gennemførte beskrivelser af især vestkystproblemerne må følges op af lige så grundige beskrivelser af kystnedbrydninger eksempelvis i Limfjorden, i Vejle Fjord, ved Nordsjællands kyst, ved Dueodde på Bornholm, og hvor ned-

brydning i øvrigt har fundet sted.

Ad 2

Forslagsstillerne er på det rene med, at det ikke vil være muligt at formulere en »firkantet« mål-sætning for kystsikring, idet de forskellige kyststrækningers såvel som det bagved liggende lands sårbarhed varierer meget. Endelig er såvel de fysiske som de økonomiske muligheder begrænsede.

Det er imidlertid forslagsstillernes opfattelse, at målsætningen for sikringen af de særligt sårbare steder på den jyske vestkyst (eks. tangerne) må være at stoppe kystens tilbagerykning. På andre strækninger med mindre sårbart bagland kan målsætningen være mindre ambitiøs.

Ad 3

Fastlæggelse af hovedretningslinjer for den økonomiske byrdefordeling mellem stat, amter, kommuner og private skal sikre større retfærdighed og en hurtigere afklaring fra sag til sag.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at hovedprincippet i byrdefordelingen bør være, at staten påtager sig hovedparten af udgifterne ved kystsikring (ca. 75 pct.), og at resten (ca. 25 pct.) betales af de berørte amter og kommuner, dog således at kommunernes betalingsforpligtelse kun bliver af symbolsk karakter.

Det siger sig selv, at staten må betale den fulde udgift ved sikring af de af staten ejede kyststrækninger. Derudover må staten i nærmere aftalt omfang påtage sig den fulde betalingsforpligtelse på ikke statsligt ejede, men særligt udsatte strækninger på den jyske vestkyst.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at der f.eks. i de indre danske farvande kan være hensyn, der taler for en anden økonomisk byrdefordeling end den ovenfor nævnte.